

Megemlékezés Kálló Imréről (1926 – 1997)

Egy éve köszöntötte Kálló Imre tagársunkat, barátunkat, az MRT abból az alkalomból, hogy ötven éve tagja Társaságunknak. Kívételosen szép a több mint fél évszázadnyi ragaszkodás a szeretett tudományhoz és a Társasághoz! Valójában azonban ennél még hosszabb ideje, szinte már gyerekkora óta foglalkoztatták a rovarok a természettudományokra oly nyitott érdeklődését. Kevesen tudják például, hogy a rovarokon túl elsősorban a csillagászat érdekelt, de végül mégis a rovarok, azokon belül is a lepkék mellett döntött.

13–14 éves lehetett, amikor lepkészni kezdett. Nagybátyja barátjának – aki Krassó-Szörény megyéből települt át, ahol a híres mehádiai, herkulesfürdői gyűjtőhelyek voltak – szép lepkegyűjteménye volt, s a két úr együtt járt gyűjteni. A gyűjtemény fölkellette az ifjú Kálló Imre érdeklődését, aki ezután elkísérte a felnőtteket gyűjtőkirándulásaira, majd saját gyűjtemény felállításán kezdett fáradozni.

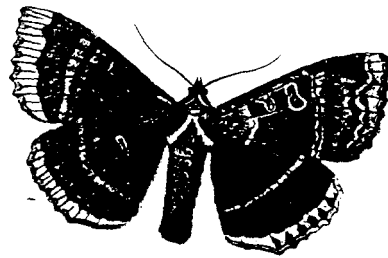
A háború után lett a Magyar Rovartani Társaság tagja, ahol sok entomológussal megismerkedhetett. Ezután rovarász barátjaival sokszor megfordult a Zempléni-hegységben, a Pilisben és a Velencei-hegységben, de vonzótták a lepkészek zarándokhelyeinek számító hagyományos gyűjtőhelyek is, mint például a peszéri homokbuckák, az ócsai turján, s az ohati erdő. Ritkán látott gyűjtőtársaktól búcsúzott néha így: „Majd az ohati öreg tölgy alatt találkozunk”.

1958, azaz alapítása óta, a kőbányai Herman Ottó Biológia Körnek is tagja volt, és vezetőségi tagként sokat tett a szeretett entomológia népszerűsítéséért. A hetvenes években bekapcsolódott „A Bakony természeti képe” kutatási programba, és sokéves gyűjtési tapasztalata, valamint fáradhatatlan lelkesedése szép eredményeket hozott a Balaton-felvidék, különösen Vászoly falu és annak környéke nagylepkefaunájának kutatásában (lásd a *Folia Mus. hist.-nat. Bakonyensis* 7. kötetét). Az ohati öreg tölgy helyét gondolataiban immár a dörgicsei tölgy foglalta el, amelynek közelében egy esős októberi éjszakán barátaival a *Branchionycha syriaca decipulae* addig ismeretlen nőtény példányát is gyűjtötte (lásd *Folia ent. hung.* 46. kötetét). Ezt mondta erről: „Valahányszor, ha sikerül oda eljutnom, úgy érzem, ennek a helynek az élményét már senki sem veheti el tőlem!”. Talán érdemes megjegyezni, hogy ez az Akali és Dörgicse között elterülő gyönyörű tölgyliget, mintegy tíz éve, éppen a *decipulae* ottani felfe-

dezésének köszönhető megmenekülését a tervezett beépítéstől. Később érdeklődése ismét alföldi élőhelyek felé irányult, és a Monori erdő, a csévharaszi borókás, és főképp a lakitelki Töserdő váltak kedvenc-úticéljaivá.

Életútjára visszatekintve fölmerülhet a kérdés, hogy mi is volt, vagy hogy volt-e egyáltalán entomológusi életműve, annak, aki oly sokat tapasztalt és tett, de keveset publikált, mert célja inkább a természet szeretete, mint a tudomány művelése volt? Szép gyűjteménye sokat tanúsíthat vágyairól és eredményeiről. De van más eredmény is, ami talán nem kevésbé jelentéktelen, mint amit a gyűjtemény, vagy a fauna-kutatás megőrzött. Ilyen érték az a sok évtizedes tapasztalat révén szerzett tudás, és az abból, főképp erdőmezőt járva, keletkezett nemes gondolatok, a természet szeretete és tisztelete. Az életműnek ez a része szívünkben van, szívünk kincse. Azokat ajándékozta meg, akikre hatással volt, akik a rovarászat örömeiben osztoztunk vele, szerettük bölcsességét, és szívünkbe zártuk derűs, kedves egyéniségét, és akik most meghajolunk emléke előtt.

Simonyi Sándor

Noct. Maura.

Rovarász Híradó

A Magyar Rovartani Társaság tájékoztatója megjelenik negyedévente szerkeszti: Bálint Zsolt, Nagy Barnabás és Rozner István Szerkesztőség: Bálint Zsolt Magyar Természettudományi Múzeum, Állattár, 1088, Budapest, Baross u. 13. Telefon: 31 30-035.

e-mail: balint@zoo.zoo.nhmus.hu

Illusztráció – C. F. Freyer (1, 2, 3, 5, 8), G. T. Tater (7), A. Turner (6)

Rovarász Híradó

20. szám, 1997. június

Hermann Hesse: Lepkeünnep

A lepkeünnep ideje is eljött.
Nyárvégi floxillatban lejt a tánc.
Némán lebegnek alá kék egekből
Atalanták, Urticék, Aglaják.
Cardui, Paphia és Antiopa,
Qudripunctaria és Machaon,
És félénk Stellatarum száll a floxra.
Bársonyos, ritka színpompázatos
Szárnyukon drága gyöngyházfény ragyog.
A gyász, a dísz, hallgatásuk varázsa,
Elfelejtett mesék álmvilága.
Mert idegenek itt, mézharmatos,
Édenkerti-, árkádiai-ligetből
Tiszavirág-vendégek, napkelet,
Álom, elvesztett ifjuság üzen föl:
Hogy az ő életük záloga szebb föld,
Nemesebb lét és lélek-üzenet.

Jelképei mulandónak, a szépnek,
Túláradásnak és gyönyörűségnek.
Bús vendégként, aranyba fonva szállnak,
Ünnepére az öreg Nyárkirálynak.

fordította: Bálint Zsolt

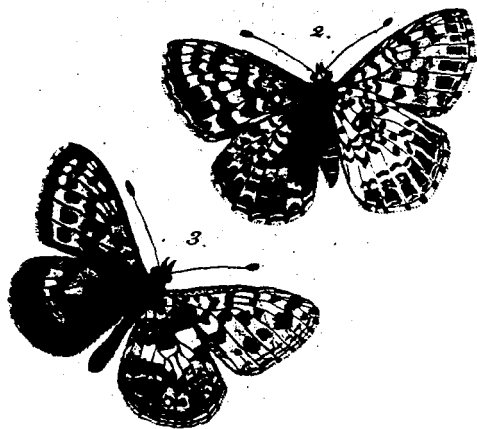
GYŰJTŐUTAK

Korlatvaszi gyűjtőtűt a Macedon Köztársaságban

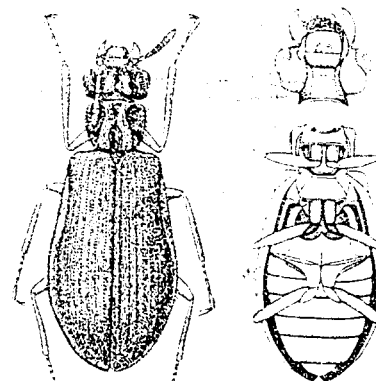
1997. április 29-től május 9-ig Podlussány Attila, Rozner György és Rozner István a Macedon Köztársaságban járták a hegyeket, és ha az időjárás engedte, még bogárgyűjtésre is nyílt alkalmuk. A későn beköszöntött tavasz nemcsak hazánkban, de Macedóniában is éreztette hatását. Az első hét csak mérsékelt volt alkalmas a gyűjtésre, a második hét már javuló tendenciát mutatott. A hegyeket 1500 méter felett tekintélyes hőmennyiség borította, így gyűjtéseink legfeljebb 1200–1300 méter magasságig végeztük, amelyet megkönnyített a rendelkezésünkre álló terepjáró, és Rozner György bravúros vezetése. Két gyűjtőnapot töltöttünk a Skopjét északról szegélyező Skopska Crna Gorában, a Szent Ilia monostor környékén, kb. 800 méteren, és felette 1200 méteren, már a bükkös övezetben. A hegység legmagasabb részeire (1600 m), már

nem tudunk felmenni, mert az olvadás által megduzzadt hegyipatak- hordta farönkök teljesen elzárták az utat. A Szt. Ilia kolostornál talajcsapdáztunk, amely három *Carabus*-fajt eredményezett. Itt Podlussány Attila kopogtatással és rostálással számos ritka ormányosbogarot gyűjtött. Egy háromnapos kirándulás keretében a Bukovik hegység szolgált az egyik legjobb gyűjtőhellyel. Rátaláltunk a hegyeken átvezető régi útra, melyen azután két napig utaztunk és gyűjtöttünk. A csodálatos az volt, hogy sem emberekkel, sem legelő háziállatokkal nem találkozunk ez idő alatt, a természet teljes koratvaszi pompájában tárult elénk a hegyekben, melyeket a virágzó sáfrányok és más hagymás növények színesítettek. Örömlenket növelte, hogy 1200 m magasan, egy sziklagyepes hegyoldalon sikerült begyűjteni egy érdekes gyalogcincért (*Dorcadion ljubetense*). Másik érdekes gyalogcincér faj a Krusevo környéki hegyekből került elő, ahová egy újabb négynapos kirándulás során jutottunk el. A gyűjtőhelyre a Skopjében dolgozó Rozner Antal hívta fel a figyelmünket, egy bizonyítópéldányt bemutatva. A hely 1300–1400 méter magasan volt, és a környezet a március végét idézte, nem számítva a hegyen tomboló szélvihart, mégis sikerült a megcélzott gyalogcincérből néhány példányt gyűjtenünk az alól a több tonna kő alól, amit két nap alatt megmozgattunk. Macedónia keleti hegyeiben, a bolgár határ környékén jóformán semmit sem tudunk gyűjteni. Ez a szárazság és az időjárás számlájára irandó. Összességében azonban, figyelembe véve a körülményeket, a gyűjtőtűt kielégítő volt. Néhány tapasztalat az arra utazóknak: Macedónia teljesen biztonságos, az emberek szívélyesek. Mindenféle lehet sátorozni, talán csak az üdülőhelyeken szorul a magunkfajta gyűjtő a campingekbe – már ha van ilyen. Macedónia valamivel drágább, mint a szomszédos Szerbia, de mindent lehet kapni. Pénzt váltani a kisebb, privát pénzváltó üzletekben célszerű, mert valamivel magasabb kurzuson váltják a nyugati valutákat. Szerbiában az autósziárdákon az átutazás teljesen biztonságos, ezt a Görögországba tartók figyelmébe ajánljuk. A szerb autósziárda díjakat a felére csökkentették, így az átutazás kb. 55 DM-be kerül a magyar határtól Macedóniáig. A szerb benzinkutaknál mindenhol lehet nyugati valutával fizetni, így nem kell erre a célra külön pénzt beváltani. A benzin literje kb. 1,10 DM.

Rozner István

2. *Pap. Didyma*, var. 3. *Pap. Thore*.

LOHO.THEHHE

Csm. SIKHOTEALINIIDAE Lafer, fam. n.

ROVARÁSZ CSEMEGE

Egy új bogárcsalád (Sikhotealinidae)

Századunk második felében a bogárcsaládok száma fokozatosan csökken, mivel alaposabb vizsgálatok után sok családot beolvasztanak másokba. Így azután igazi szenzációt jelent egy valóban új bogárcsalád leírása. G. S. Lafer orosz kutató a szentpétervári bogárgyűjteményben egy különös példányra bukkant, melyet 1974-ben gyűjtöttek az orosz Távok-Keleten, a Szihote-Aliny-hegységben. A bogár a *Sikhotealinia zhitzovae* Lafer, 1996 nevet kapta, kb. 7 mm hosszú, és semmilyen ismert családra képviselőjére sem hasonlít. Számos ősi bélyeggel bír (pl. Caraboida-típusú szárnyerezet, az előtör notopleurális és notosternális varratainak megléte, futrinka-jellegű hátulsó csipők, stb.), de még a két ősbibb alrendbe (Archostemata és Adephaga) sem lehet egyértelműen besorolni. Ráadásul 3 pontszeme van, ami teljesen ismeretlen a bogarak körében. Életmódjáról csak spekulálni lehet: gyűjtője nem emlékezett másra, mint hogy vízben vagy víz közelében fogta. Vékony lábfejei, nagy karmai és más bélyegei alapján valószínű, hogy lassú folyású vizekben, a *Dryops*-fajokhoz hasonlóan a növényekre kapaszkodva él.

Merkl Ottó

A régiek írták

„*Melanargia*=(*Arge*) *Clotho* Hüb. (*Clotho Szemdisz*). A Don és a Volga közti dűsnövényzetű térségeken, nálunk a Duna és a Tisza közti területen kivált ligetes homokos helyeken repül, a Dunántúlra már nem terjed, tőlünk északnyugati irányban mindenütt hiányzik. E fajnak egy válfaja a *Cleanthe Pilleng* a pyrenaei magaslatokon tenyészik. *Clotho Szemdisz* több évvel ezelőtt az újpesti és a Rákos közti téren is tenyésztett, hol azt több éven át volt alkalmas észlelni; tenyészhelye a mindinkább növekedő ipar által művelés alá kerülve, e faj itt végképen elenyészett. Jelenlegi lelhelye a ligetes pusztá-peszéri erdő, hol mint állomásos faj évről évre nagy mennyiségben tenyészik.”

Frivaldzsky Imre (1864)

METAMORFÓZIS

Zdenek Mlynár (1921 – 1997)

Áprilisban, 76 éves korában Bécsben elhunyt Zdenek Mlynár. Nevét a legtöbb ember politikusként ismeri, hiszen – Alexander Dubcek mellett – ő volt az 1968-as „prágai tavasz” második legfontosabb vezetője. Az „emberarcú szocializmus” kísérletének leverése után politikai pályáját fel kellett adnia, s a prágai Nemzeti Múzeum Bogárgyűjteményébe került. Idejét azonban nem töltötte hiába, hiszen maradandó értékű bogarászati cikkeket publikált. Később ausztriai emigrációba kényszerítették, ekkor politika-elméleti műveket írt és ilyen témákban több nyugati egyetemen tanított. Mindvégig szociáldemokratának vallotta magát, s a közép-kelet-európai rendszerváltozások után sem tért vissza végleg hazájába; a kibontakozó kapitalizmus durva jelenségei éppúgy taszították, mint az ellenkező oldal dogmatikus elhajlásai. Legfontosabb koleopterológiai munkája a *Molops* gúnusz revíziója; a 150 oldalas tanulmány a *Folia ent. hung. Supplementum*-kötetében jelent meg 1977-ben. Ő dolgozta fel Kaszab Zoltán mongóliai expedícióinak anyagából a Harpalinae alcsalád fajait is.

Merkl Ottó

MOZIFILM

Füvek népe

Filmszínházainkban már vetítik a Mikrokozmosz (magyar címe: Füvek népe) című filmet. Bármilyen hihetetlen, ez egy 70 perces mozifilm, amely egy franciaországi rét rovarainak és más apró gerinctelen állatainak életét mutatja be, reggeltől másnap reggelig. A filmben mindössze három mondat hangzik el bevezetesként, utána csak zene és hangeffektusok hallhatók. A film technikai megvalósítása egyszerűen elképesztő. A forgatást egy 300 kilós, számítógéppel vezérelt, távirányítású filmfelvevő robottal végezték három éven át, s nemegyszer egyetlen élességbeállítás napokig tartott. Nem azt érezzük, hogy a rovarok lettek felnagyítva, hanem mi magunk „kisebbedtünk” az ő világukhoz. A film nem dokumentumfilm, és az állatok benne nem bemutatandó objektumok, hanem igazi szereplők. Talán a legemlékezetesebb jelenet, amikor egy szkarabeusz görgeti a trágyagalacsint, s az véletlenül rászűrődik egy tövisre. *A bogár szemmel* láthatóan tanácstalan, de végül is sikerül zsákmányát leemelnie az akadályról. A forgatás

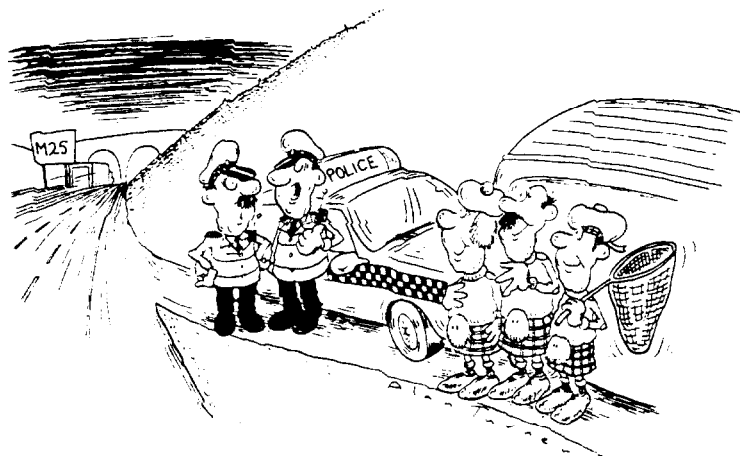
során tucatnyi szkarabeuszpéldányt próbáltak ki, de csak egy volt hajlandó végigjátszani a szerepet... A „Mikrokozmosz” 1996-ban Cannes-ban Arany Pálmát nyert a legjobb technikai kivitelezésért, 1997-ben pedig 5 César-díjat kapott (a legjobb fényképezés, vágás, zene, hang, produceri munka). A filmet a Budapest Film Kft. forgalmazza; vállalkozásuk merész, de dicséretre méltó. Nem lehet vérbeli rovarász, aki nem nézi meg ezt a produkciót.

Merkl Ottó

(ugyanaz, más tollából)

Mikrokozmosz címen vetítik a fővárosi mozik azt a francia filmet, amely főképpen rovarok, de más állatok életének meglesett pillanatait mutatja meg a nézőknek. A kitűnő fotózású, igen érdekes filmet melegen ajánljuk az MRT tagjainak figyelmébe.

Rozner István

A *Cucullia verbascit* és a *Biston betularia*t leszámítva azt kell mondjam, keltául beszélnek!
(a The Entomologist's Record nyomán)

Első tavaszi gyűjtőutunk Erdélyben

1997 május 19-től 28-ig tartózkodott Erdélyben kis csapatunk: Zombori Lajos, Podlussány Attila és Rozner István. Kolozsvárott meglátogattuk Kis Béla professzor urat, sokunk által jól ismert kedves tagtársunkat, akinél egy éjszakát töltöttünk. Másnap elindultunk a Hargitára, Homoród-füldőre, ahol Kocs Irén tagtársunk, a sepsiszentgyörgyi Székely Nemzeti Múzeum Természettudományi Osztályának a vezetője már várt ránk. Az időjárás nem volt túl kegyes hozzánk, többször esett az eső, sőt reggel fagyott is. A gyűjtőtű 10 napja alatt mindössze 3 napot tudtunk végiggyűjteni, ez a három nap azonban igen eredményes volt. Zombori Lajos tagtársunk meg volt elégedve a gyűjtött levéldarazsakkal, Podlussány Attila titkárunk pedig az eddig még nem gyűjtött, ámde most előkerült ormányos-bogarakkal. Az út során végiggyűjtöttük a Kis-Homoród patak völgyét, a Madarasi-Hargita lábánál fekvő Ivópatak völgyét, és a Nagy-Homoród-patak völgyét Székelyudvarhely alatt. Utunk során meglátogattuk a nagyszebeni Brukenthal Múzeumot, ahol Podlussány Attila a Petri-gyűjteményben végzett kutatásokat.

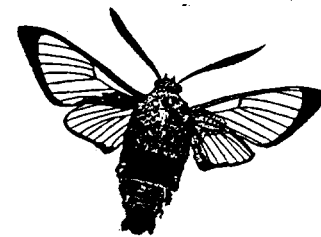
Rozner István

KIÁLLÍTÁS

Rovarkiállítás Vászolyon

A "Vászolyi Nyár '97" kulturális hetek programjának keretében június 14. és augusztus 17. között "Pillangóktól az óriásbogarakig – Vászolytól a trópusokig" címmel ez évben is rendezünk rovarkiállítást. A nyári kulturális program megnyitóján kerül felavatásra a község új címere, amelynek tervezője, Székely Kálmán tagtársunk. Többen is jelezték részvételi szándékukat kiállítási anyaggal, de továbbra is várunk – elsősorban látványos – rovarokat a vitrinekbe. A rovarkiállításhoz kapcsolódik Pál János "Természet rajz", illetve Szentkirályi Ferenc "Rovarképes-lapok" című, önálló kiállítása is.

Retezár Imre

Spb. Bombyliiformis.

SZAKIRODALMI FIGYELŐ

Annales historico-naturales

Musei nationalis hungarici 88. kötet

Megjelent a múzeumi Annales 1996. évi kötete, 338 nyomtatott oldalon. Profiljából következően a kötet a természettudományok igen különböző területeiről közöl cikkeket, ezek között két lepkével (Bálint Zs. & G. Lamas: neotropikus Polyommatae; Hreblay M. et al.: himalájai *Mythimna*) és két hártvászárnyúakkal (Papp J.: koreai Braconidae; Q. Argaman: Scolidae-szinopszis) foglalkozó értekezés is olvasható.

Merkl Ottó

SLR – Bulletin de Informare

Societatea Lepidopterologica Romana

Megjelent a Román Lepkészeti Társaság 1996. évi 7. kötetének 1–2. és 3–4. száma. A MRT tagjai közül azok, akik a Román Lepkészeti Társaságnak is tagjai, a két folyóirat kötetet átvethetik Podlussány Attila titkáruknál. A két kötetben összesen 340 oldalon találunk rovarászati cikkeket. A folyóirat közli a RLT tagjainak névsorát, címét és a rovarcsoportot, amivel a tag foglalkozik. Érdemes azonban az adatokat végignézni, mert nagyon sok a sajtóhiba és a félrevezető tájékoztatás, amit a szerkesztőségben célszerű korrigálni. A kötetek nagyrésze lepidopterológiai cikkeket tartalmaz, de megtalálhatók más rovarrendekkel foglalkozó közlemények, így a *Trichoptera*, *Coleoptera* és *Hymenoptera* rendek több cikkkel is képviselve vannak. Található a folyóiratban több védett terület egyes rovarcsaládjait ismertető közlemény, valamint a nagyszabedű Természettudományi Múzeumban őrzött díszbogár (*Coleoptera*: *Buprestidae*) gyűjtemények anyagainak leírása és katalógusa.

Rozner István

Európa lepkéi és elterjedésük

Sok-sok éve várja a lepkésztársadalom ennek a munkának elkészültét. Ha jól meggondoljuk, jogos ez a várakozás. A régi, idejét múlt Staudinger–Rebel, 1901-ben megjelent katalógusa óta, nem látott napvilágot olyan jegyzék, ami Európa teljes lepkéfaunáját közölte volna. Végre! Jelen munka ezt a hiányt pótolja, mivel mind a mikrók, mind a makrók, teljes létszámban felsorolásra kerültek, jelezve, mely európai országokban fordulnak elő. Mondják, ahány taxonómus, annyiféle lista. Ebben az esetben is áll ez a

megállapítás. A régi szisztematikán nevelkedett tagtársaink megrökönyödve láthatják, hogy családok tűnnek el és új családok születnek, génuszok olvadnak be, fajok támadnak föl és jól ismert nevek Szünonimiába kerülnek. De ez csak kukackodás. Kinek igazán szüksége van erre a könyvre, az szerezzé meg, mert nagyon nagy hasznát veszi. A magyar lepkészek külön büszkesége, hogy a könyvben egyes molylepkécsaládokat Gozmány László, a lepkegyűjtemény még mindig aktív, régi vezetője gondozott. A könyv CD változata is elkészült, így a számítógépes rovarászoknak is meg van a lehetőségük arra, hogy éjszakákon át ide-oda pakolgassák az adatokat, különböző, általiuk kreált könyvtárakba. Persze így, egypár jó gyűjtéstől elesnek. De valamit valamiért...

A könyv megrendelhető: Apollo Books Aps., Kirkeby Sand 19, DK -5771 Stenstrup, Dánia [O. Karsholt & J. Razowski (eds): The Lepidoptera of Europe. A Distributional Checklist].

Bálint Zsolt

Afrika nappali lepkéinek katalógusa

A gigantikus vállalkozás több mint húsz év munkájának gyümölcse. Nyolcszáz oldalon a 300 génuszba tartozó 3600 faj leírásának helye, eredeti kombinációja, szünonimjai, elterjedése és hernyójának tápnövény-adatai olvashatók. Több mint 14000 név! Az afrotropikus területek nappali lepkéivel foglalkozó lepkészek bibliája lesz ez a könyv. Mindenképpen ajánlom azoknak, akik sokat járnak gyűjteni Afrikába, vagy terveznek valamilyen gyűjtőtúrat a fekete kontinensre, mivel a könyv áttekinti a lepkészeti irodalmat is. Csak egy utolsó adat: az irodalomjegyzék több mint 2500 címből áll.

A könyv megrendelhető: CSIRO Publications, PO Box 89 (314 Albert Street), East Melbourne, Victoria 3002, Ausztrália [P. R. Ackery, C. R. Smith & R. I. Vane-Wright (eds): Carcasson's African Butterflies].

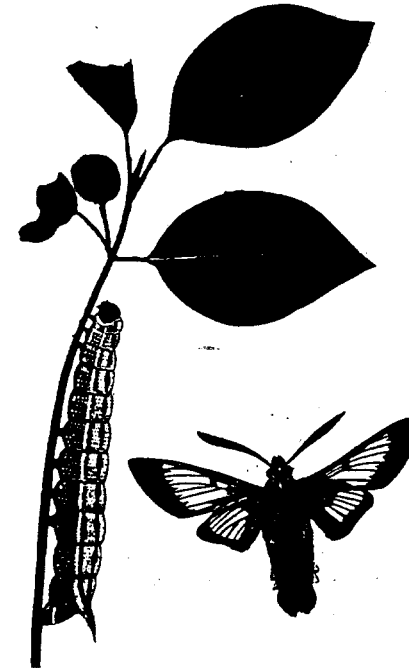
Bálint Zsolt

Zootaxonomía

Ezt az egyetlen jegyzetnek szánt kiadványt Társaságunk minden tagjának különösképp ajánlom, mert nemcsak hogy teljes áttekintést nyújt az állatvilág különböző rendjeinek újkéletű rendszertanáról – így minden, rovarászt érdeklő csoportról is – hanem rendkívül közérthető módon és tömören, bevezet a taxonómia és a szisztematika tudományába. Egy dolgot viszont

nagyon sajnálók: a szerkesztőnek már nem juthatott energiája arra, hogy Gozmány László, „A magyar állatnevek helyesírási szabályai” alapján (lásd *Folia ent. hung.* 55) egységesítse a különféle rendszertani kategóriák magyar elnevezéseit. Sebjaj, remélem a következő kiadásban ez korrekcióra kerül, mivel a hallgatók számára is nagyon sok segítséget nyújt egy következetes magyar nevezéktan. Gratulálunk minden közreműködőnek és a szerkesztőnek! [Papp László (szerk.): Zootaxonomía. Egységes egyetemi jegyzet].

Bálint Zsolt

Sph. Fusciformis.

VEGYES HÍREK

Bogárvendégek

Idén tavasszal az MTM Bogárgyűjteményének vendége volt Dr. Endrődy-Younga Sebestyén (Pretoria, Dél-Afrika) Dr. Stanislav Becvár (Ceské Budejovice, Csehország) és Dr. Kimio Masumoto (Yokohama, Japán), mindhárman jeles gyászbogaraszok. Látogatónk volt továbbá Dr. David Král (Prága, Csehország) lemezescsapú specialista; ha már itt járt, meghatározta az összes közép-ázsiai csajkót (*Lethrus* spp.), amit csak talált gyűjteményünkben. Josef Mertlík (Hradec Králové, Csehország) látogatása során a pattanóbogarakban mélyült el, s nagy segítségemre volt némely szigetközi, dél-dunántúli és aggteleki pattanóbogár meghatározásában.

Merkl Ottó

Noctua rajzás a lepkegyűjteményben

A szokásos tavaszvégi *Noctua* rajzást a *Noctua*-kutatók budapesti gradációja kísérte. Az egyik legértékesebb faj németországi példánya Hermann Hacker úr személyében jelent meg, aki a magyar lepidopterológusok nagy részéhez hasonlóan – „sajnos” (a szerk.) – *Noctua*kban érdekel. A jelentős „éjencz” specialista magával hozta az általa szerkesztett újabb *Esperiana* köteteket. Nevezetesen az *Esperiana* 4. kötetét, amiben számos érdekes *Noctua*s cikk mellé véletlenül bekerült Dél-Amerika sokboglárlepkéiről és ázsiai sáskákról is egy-egy cikkecske. Hacker úr ezt a kötetet szemlélve adta át a lepkegyűjtemény vezetőjének. A 5. kötet a jeles német kolléga revízióját tartalmazza, amit a *Noctua*k „magtokász” (modern magyar nevén szegfűbagoly), Ázsia kies vidékein igen változatos, nemen ejtett meg. A „nappalanczok” egyik jeles európai kutatója is tiszteletét tette nálunk: Az első bogáncslepké-vagabundok után jelent meg Dr. Kudrna személye, aki megjelenésében inkább *Noctua*ra, mint májusi *Zefirre* emlékeztetett. Szomorúan távoznia kellett, miután meggyőződött arról, hogy a *Rovarász Híradó* múlt számában beharangozott projektjére oly kevés számú magyar lepkész jelentkezett.

Bálint Zsolt